

- Miért tartotta fontosnak éppen most bejelenteni, hogy minden településnek kellene legyen piaca? - kérdeztük **Selmeczi Gabriellát**, a Fidesz országgyűlési képviselőjét.
- Személyes tapasztalatom, hogy a rendszerváltozás óta egyre kevesebb településen van igazi kispiac, ahol friss zöldséget, gyümölcsöt lehet venni. Szüleinknél és nagyszüleinknél természetes volt, hogy ha kifogyott valami az éléskamrából, akkor kimentek a piacra. A piac nem csupán a bevásárlás helyszíne volt, hanem a társasági élet egyik színtere is. Az emberek beszélgettek egymással és az árusokkal, főzési tanácsokat adtak a másoknak, és például megbeszélték a gyermeknevelés gondjait, örömeit. Mivel a vevő és az árus ismerték egymást, megvolt a bizalom, így mindenki tisztában volt azzal, hogy kitől, mit vesz. Igazi piaci sajátosság az alkudozás, ami még sikerélmény is volt a vásárlók számára. Európa boldogabb országaiban a piacok a mai napig virágoznak, és nemcsak a helyiek öröme, hanem a turisták is előszeretettel keresik fel azokat. A piac az a hely, ahol mindig kínálata van a "kiskertekben" megtermelt friss zöldségeknek és gyümölcsöknek. Szeretném, ha a közeljövőben az önkormányzatok és vezetők, a polgármesterek támogatást, segítséget nyújtanának ahhoz, hogy minden településnek legyen saját piaca, illetve ahol már van, ott ápolják és gondozzák ezt a hagyományt.
- Hogyan lehet ezt megvalósítani?
- Elképzelésünk szerint a csatlakozó önkormányzatok alkotnak egy rendeletet, amiben helyi adómentességet biztosítanak a piacnak. Tehát nem kérnének helypénzt az árusításért. A rendelet tartalmazza a ponyvák felhúzását, karbantartását. A lényeg az, hogy megkönnyítsük az emberek helyzetét, a piacra való kijutást a termelők és a vásárlók részére egyaránt. Az elkövetkező hónapokban egyeztetni fogok polgármesterekkel és önkormányzati képviselőkkel, illetve szeretném, hogy minél több ismert közéleti személyiség és sztár is csatlakozna ehhez az elképzeléshez. Remélem, vannak még budapesti kerületek is, ahol lehet piacot nyitni, de mindenekelőtt a kisvárosokban és a kitelepüléseken kellene visszaállítani ezt a rendszerváltozás után kiszorított árusítási formát.
- Font Sándor az élelmiszerárak áfájának csökkentését célozta meg.
- Nyilván nem véletlen, hogy egy irányban gondolkodunk Font Sándorral, és mind a ketten azon dolgozunk, hogyan tudjuk egyszerűsíteni, megkönnyíteni az emberek életét. Én "háziasszonyként" tettem meg ezt a bejelentést. Miért kéne nekem a nagy élelmiszer-áruházakba bemennem, ha egy kis zöldséget szeretnék vásárolni? Másrészt szeretném visszaidézni a régi piacok hangulatát.
- Hogyan lehet ezt megvalósítani ma Magyarországon, ahol csak olyan elrettentő példák sorakoznak, mint a XIII. kerületi Lehel piacé. A közkedvelt kispiac helyett 6,3 milliárd forintért a szocialista önkormányzat egy betonmonstrumot húzott fel.
- Tőlünk függ, rajtunk áll, mit tudunk megvalósítani. Városokban, kitelepülésekben egyaránt gondolkodunk. Kerületek is létesíthetnének piacot, ha van erre lehetőségük, de én a hangsúlyt a vidékre tenném. Folyamatban van egy logó készítése, amelyet a kampányban részt vevő önkormányzatok használnának. A kampány második fordulója - mely a nyári uborkaszezonban lenne - pedig arról szól, hogy hány település csatlakozik a kezdeményezéshez.
- Elidegenedett társadalmunkban ezzel az akcióval is igyekeznek összehozni az embereket?

A mi piacunk

Írta: Oláh János

2008. május 25. vasárnap, 06:34 - Módosítás: 2008. május 24. szombat, 05:39

- Ez is szerepel a kezdeményezés céljai között, továbbá arra is törekszünk, hogy segítsük a nehéz helyzetben lévő őstermelőket, kistermelőket továbbvinni a piacozás hagyományát, valamint ösztönözni kívánjuk a házias, egészségesebb élelmiszerek fogyasztását.

- Kívánom, legyen sikeres a kezdeményezése!

Oláh János